

அமைதியா... மௌனமா...?

“குர்ஷிட்...!”

“ம்...”

“ஒருபடகுஉன்வீட்டைநோக்கிப்போகிறது...”

“படகில்யார்இருக்கிறார்...?”

“ஒருபெரியவர்”

“.....”

“குர்ஷிட்...!”

“ம்” (குரல்உள்ளிழுக்கிறது)

“அந்தப்படகுஉன்வீட்டின்முன்பிற்கிறது,

அந்தப்பெரியவர்உன்அம்மாவிடம்பேசுகிறார்என்றுநினைக்கிறேன்...”

“என்னசொல்கிறார்...?”

“எனக்குகேட்கவில்லையே...”

“.....”

“குர்ஷிட், அவர்உன்அம்மாவிடம்வாக்குவாதம்செய்கிறார், உன்வீட்டுப்பொருட்களைவெளியில்எடுத்துப்படகில்போடுகிறார்...”

இது, மோசன்மகப்பாப்பியக்கி 1996ல்

வெளிவந்ததிசைலன்ஸ்என்றபடத்தில்வருகின்றகடை சிக்காட்சிக்குமுந்தையகாட்சி.

கண்பார்வையற்றசிறுவன்குர்ஷிட், அவனதுதாய்எனஇருவர்மட்டுமேஇருக்கின்றகூடும்பம்.

அதுஆற்றில்மீன்பிடித்துவாழ்க்கையைஓட்டும்அன்றாடங்காட்சிக்குடும்பங்களில்ஒன்று.

அச்சிறுவன்குழந்தைத்தொழிலாளியாகஒருபாரம்பரியஇசைக்கருவிகள்தயாரிக்கும்இடத்தில்பணி புரிகின்றான். இந்தநிலையில்ஒருநாள்காலையில்,

அவர்களதுவீட்டுக்கதவீட்டின்உரிமையாளரால்அதிகாலையில்மிகபலமாகத்தட்டப்படுகிறது.

“டொக்டொக்டொக்” மீண்டும் “டொக்டொக்டொக்”. அதிர்ந்தகதவுகளைத்திறந்துபார்த்தகுர்ஷிட்தின்தாயிடம்,

“ஐந்துநாட்களுக்குள்வாடகைப்பணத்தைக்கொடுக்கவேண்டும், மேலும்,

போர்ச்சுழல்நிலவுவதால்டாலர்விலைவீழ்ச்சியடைந்துவருகிறது, எனவே,

வாடகையைஉயர்த்தவும்வேண்டியிருக்கிறது,

ஐந்துநாட்களுக்குள்வாடகைப்பணம் கொடுக்காவிட்டால்வீட்டைகண்டிப்பாககாலிசெய்யவேண்டும்”

என்றுசொல்லிச்செல்கிறார்வீட்டுஉரிமையாளர்.

ஆற்றில்மீன்வற்றிவருமா னம்மிகவும்குன்றியநிலையில்குர்ஷிட்தின்அம்மாஅவனதுஇசைக்கருவிதயாரிப்பு

நிறுவனமுதலாளியிடம்முன்பணம்கேட்கச்சொல்கிறார்.

ஐந்துநாட்களுக்குள்வாடகைப்பணம்கொடுத்தார்களா...?

என்றகேள்விக்கானவிடையைபடம்முழுக்கஉலவவைத்துஅதனுடாக,

கட்டியமைக்கப்பட்டடுத்திணிக்கப்பட்டவறுமையைச்சுமந்துவா மும்மக்களின்வாழ்க்கையைத்திரைமொழியெ

னும்சாட்டைகொண்டுசுழற்றிஅடிக்கிறார்இயக்குனர்மகப்பாப்பி, மகோன்னதமானஇசையின்துணையுடன்.

பார்வைத்திறன்றகுர்ஷித்துக்குசெவிப்புலனும்தொட்டுணரும்திறனும்அபாரமாகஇருக்கிறது.

தன்னைச்சுற்றிக்கேட்கின்றஇசையின்பாலார்ப்புக்கொண்டுஅதன்பின்னா லேயேதன்னைமறந்துபோய்விடுகி

ன்றவழக்கத்தால்தினமும்தன்னுடையபணிக்குத்தாமதமாகவேபோகமுடிகிறது.

அன்றும்அவ்வாறேதாமதமாகிறது. காலையில்வீட்டுஉரிமையாளரால்தட்டப்பட்டகதவுஎழுப்பிய

“டொக்டொக்டொக்” என்றமரத்துப்போனஅதிர்ச்சியோசையைகுர்ஷிட்தன்னுடையமனதளவில்

“போம்போம்போம்” என்றுஒருஇசைக்குறிப்பின்ஓசையாகமாற்றிக்கொள்கிறான்.

ஆரத்தமுவிக்கொள்ளஇயலாதஅர்த்தமற்றஅனுபவங்களைக்கூடஅழகியல்தோய்ந்துரசித்துக்கொள்கின்றபா

ங்குதன்னையறியாமல்வளர்ந்துள்ளதைஇயக்குனர்உணர்த்துவதாகவே,

அவன்தன்னுடையஇம்சையைதனக்காகமாற்றிக்கொண்டஇசைநிரவலான “போம்போம்போம்” இருக்கிறது.

எப்படியாவதுஇன்றுதன்முதலாளியிடம்வாடகைக்கானமுன்பணத்தினைவாங்கிடமுயற்சிக்கும்போது,

அவனுடையதாமதப்போக்குமுட்டுக்கட்டைபோடுகின்றது.

மறுநாள்குர்ஷித்வருகின்றவழியில்தென்படுகிறஒருஇசைக்கலைஞனின்இசைக்குமயங்கிஅவன்பின்னால்

போய்விட, அன்றோபணிக்குமிகமிகத்தாமதம்.

உன்னையக்கியஇசைக்கலைஞனைஎன்னிடம்வந்துமன்னிப்புக்கேட்கவைத்தால்உனக்குநான்வேலையைமீண்டும்தருவேன்என்றுமுதலாளிசொல்லிவிட ,
அவனையக்கியஅந்தஇசைக்கலைஞனைத்தேடிப்பிடித்துஅவனிம்நிலைமையைவிளக்கிஅழைத்துவருகிறான்குர்வித் .

ஆனால்முதலாளிதன்னுடையநிலையத்தைப்பூட்டிவிட்டுவேலைக்காகவேறுஆள்பார்க்கவெளியே சென்றுவிட்டதாககுர்வித்தின்தோழிசொல்கிறாள் .

வாடகைப்பணத்தினைசமாளிப்பதில்பெரும்பின்னடைவைச்சந்திக்கின்றகுர்வித்பதற்றமடைவதில்லைஎன்றாலும்இசைக்கலைஞனின்உதவியைநாடலாம்என்றுகருதுகின்றான் .

வேறுவழியின்றிவிட்டுவாடகைப்பணம்கொடுத்துஉதவுமாறுஅந்தஇசைக்கலைஞனிடம்கேட்கிறான்குர்வித் .
நானும்உன்னைப்போலவேபணத்திற்காகஉணர்ச்சுற்றுபவன்தான் .

உன்விட்டுஉரிமையாளரிடம்போய்நம்இசைத்திறமையைக்காட்டுவோம் ,

இசைக்குமயங்காதவர்எவரும்உண்டோ ?

என்றுசொல்லும்அந்தஇசைக்கலைஞனுடன்குர்வித்தும்அவனதுதோழியும்அவன்விட்டிற்குஅருகேஉள்ளஆற்றங்கரைக்குவருகிறார்கள் .

அந்தஇடத்தில்தான்நான்முதலில்குறிப்பிட்டுள்ளஉரையாடல்குர்வித்துக்கும்அவனதுதோழிக்குமிடையேநடக்கிறது. வெளியேற்றப்பட்டதன்விட்டுப்பொருட்களுடன்படகில்ஏறிஅமர்ந்தவாறு “குர்வித்”

என்றுஅழைக்கிறார்அவனின்தாய் . அந்தஇடத்தில்படத்தின்பெயரான “மெளனம்”

என்பதன்அர்த்தத்தைகுர்வித்தைத்தான்தொடர்வதின்மூலம்நமக்குவிளக்குகிறார்இயக்குனர்மகப்பலாப .

ஆற்றங்கரையில்அமர்ந்திருந்தஇசைக்குழுவினர்தங்களின்இசைக்கருவிகளைமீட்ட ,

அங்கிருந்தஆடுகள்சிலிர்த்துஉடலைஉலுக்கிக்கொள்கின்றன . வெண்ணிறக்குதிரையொன்றோ ,

மேலெழும்பிக்கணக்கிறது. குர்வித்தொருகுதிரையாகமாறிப்பயணிக்கிறான்...

காற்றலைகளில்குளிர்த்துவருகின்றஇசைமட்டுமேஅந்தநேரத்தில்அவனைஅசைவுறச்செய்கிறது . “டகடக”

வெண்பாய்கிறான், கம்பீரமாய்ஊருக்குள்செல்கிறான் , நிற்காமல்செல்கிறான் .

அருகேஇருக்கின்றபாத்திரங்கள்தயாரிப்புப்பகுதியிலிருந்துஒருஇளைஞன்இவனைஅழைப்பதுகூடகுர்வித்

காதுகளில்விழுவதில்லை .

ஆனால்அந்தஇளைஞனோஒருஉபாயம்செய்கிறான் , முன்பொருமுறைகுர்வித்த்சொல்லியிருந்த “போம்போம்போம்”

என்றஇசைக்குறிப்பினைதன்கையிலிருந்தசுத்தியால்தான்வடிவமைத்துக்கொண்டிருந்தபாத்திரத்தில்அடித்துஎழுப்புகின்றான். “போம்போம்போம்” ... மீண்டும் “போம்போம்போம்”

தன்வாழ்க்கையைஉலுக்கிக்கொண்டிருக்கும்அந்தஇசையதிர்வைக்கேட்டகுர்வித்தஅந்தப்பகுதிக்குவருகின்றான். பின்னர்அந்தஇடத்தில்நடந்தேறும்இசையின்பத்தாக்குதலுக்குகுர்வித்தலைமைதாங்குகின்றான் .

பீய்ச்சிஅடிக்கும்இசைவெள்ளத்தினூடாகஅதைவழிநடத்துகின்றகுர்வித்தின்மௌனரசனையானதுஅடர்ந்துகடக்கும்நேரத்தில்அமானுஷ்யசக்திகொண்டஇப்படம்நிறைவடைகிறது .

மோசன்மகப்பலாப்பின்படங்களில்திசைலன்ஸ்மிகவும்குறிப்பிடத்தக்கது .

உலகளாவியவறுமையின்பிரம்மாண்டத்தைவிவரிப்பதுஎன்றகோணத்தில்பாரத்தோமானால்அதிர்ச்சியின்விளிம்புநம்மைத்தாக்கிநாம்நிலைகுலைவதிலிருந்துதப்பமுடியாது .

திரைப்படங்களின்மூலம்அரசியல்நிலைப்பாட்டினைவிவரிக்கும்இவரதுபலபடங்கள்சர்வதேசஅளவில்அதிர்வுளைஏற்படுத்திவருகின்றனஎன்பதைஅவரதுதற்போதையகாலக்கட்டத்தில்வெளிவந்தபடங்கள்வரையில்நிரூபித்துவருகின்றன .

பிறவிக்கலைஞன்ஒருவனால்தான்மக்களின்மீதுஅன்பும்மாறாப்பற்றும்கொண்டிருக்கமுடியும் .

அதன்பின்னணியில்தான்தன்னுடையஇனத்தின்பாடுகளைபடமாகப்படைத்திடமுடியும் .

அந்தவகையில்மகப்பலாபுஓர்உன்னதக்கலைஞனாகபலபுதியபரிமாணபரிமாணவளர்ச்சியோடுவலம்வருவதுதிரையுலகம்கண்டகொடைஎன்றுதான்சொல்லவேண்டும் .

கேமராமூலமாகநம்மக்களுக்குக்காட்டப்படுகின்றகாட்சிகள்பேசாததைப்பேசும் ,

பேசாமலேயேபலவிசயங்களைஉணர்த்தும்என்கிறஉன்னதவித்தையைசமூகநலன்பொருட்டுபயன்படுத்துகிறஇயக்குனர்கள்மிகச்சிலரே .

அத்தகையவரிசையில்மோசன்மகப்பலாப்தான்மட்டுமல்லாதுதனதுவாரிசுகளையும்களம்இறக்கியிருப்பதுதான்போற்றுதலுக்குரியது .

இந்தப்படத்தில்,

எதுவுமேசொல்லாததுபோல்தோன்றுகின்றதன்னுடையகனமானகாட்சிஅமைப்புகள்வாயிலாகபடத்தில்வருகின்றஅனைத்துப்பாத்திரங்களும்தான்படுகின்றவாதைகளைவண்டிவண்டியாகநமக்குள்பாய்ச்சுகிறார்மக்பல்பாப்.

சைலன்ஸ்என்பதைஅமைதிஎன்றும்அர்த்தப்படுத்திக்கொள்ளமுடியும் . ஆனால்குர்ஷித்தைநமக்குஅறிமுகப்படுத்துவதன்வாயிலாக “மௌனம்” என்றுபுரிந்துகொள்ளச்செய்கிறார் . மௌனம்தான்எத்தனைபெரியஆயுதம் ?

பிழைத்தலுக்கும்வாழ்தலுக்குமானவேறுபாட்டைஉணர்ந்தவர்களுக்குஉடற்குறைபாடோ , வறுமையோ, வேறுஎதுவுமுமோஅவர்களிடமிருந்துஉருக்கொள்கின்றசொபிதத்தைஎதுவும்செய்யமுடிவதில்லை .

இங்கே,

வாழ்வின்கனமானகணங்களைகலகலப்புடன்கடந்துசெல்லக்கற்றுக்கொடுக்கின்றகலையைத்தன்துணையாகக்கொண்டுவிட்டகுர்ஷித்தைஅவன்செலுத்தவேண்டியவாடகைப்பணமாமுடக்கிவிடப்போகிறது ...?